

Κ. Ν. ΔΟΥΡΟΥ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΝΑΣ ΚΩΜΙΚΟΤΡΑΓΙΚΟΣ ΤΟΚΕΤΟΣ

Σ' ἔνα ἀπὸ τὰ πιὸ φτωχὰ ἡπειρώτικα χωριά μας γέννησε τὸ τρίτο της παιδί. Ὁ ἄντρας της καὶ αὐτὴ ἦταν πάμφτωχοὶ ἀγρότες, ποὺ μὲ τὴν χειρωνακτικὴ ἔργασία τους προσπαθοῦσαν νὰ κερδίσουν τὸ ψωμί τους.

Στὴν λασπόχτιστη καλύβα τους ζοῦσαν μὲ τὰ δυὸ καχεκτικὰ παιδάκια τους, τὸ ἕνα πάνω στὸ ἄλλο, μὲ πάτωμα τὸ στρωμένο χῶμα. Ἐνα σανιδένιο κασσόνι σὰν διπλὸ κρεβάτι γιὰ τοὺς δυὸ τους καὶ ἕνα γιὰ τὰ δυὸ παιδιά, μὲ ἀχυρένιο στρῶμα καὶ μὲ κουρελοῦδες σκεπασμένοι. Στὴν Ἠπειρο κάνει πολὺ κρύο καὶ ἔτσι εἶχαν χτίσει μονάχοι τοὺς καὶ ἕνα πρωτόγονο χωματένιο τζάκι, γιὰ κουζίνα καὶ κάποια ζεστασιά. Τὰ δυὸ παιδιά εἶχαν γεννηθῆ μὲ τὴν βοήθεια τοῦ πατέρα τους! Οὔτε μαία οὔτε βέβαια γιατρὸς ὑπῆρχε στὴν περιοχὴ καὶ ἔτσι ὁ σύζυγος, χωρὶς καμμιά γνώση, ἄσκηση ἢ ἀντίληψη, εἶχε ἐκτελέσει μαιευτικὰ καθήκοντα.

Ὁ τελευταῖος τρίτος τοῦτος τοκετὸς εἶχε καὶ θεατὲς τὰ δυὸ παιδιά, τριῶν καὶ πέντε χρονῶν, ποὺ κουρνιασμένα στὴν γωνιά τους παρακολουθοῦσαν τὴν αἵματηρὴ σκηνή, ἴσως κίόλας γνωστὴ τουλάχιστο στὸ πρῶτο!

Ὅταν βγῆκε τὸ παιδί τὸ τύλιξαν σὲ ἀκάθαρτα πανιά γιὰ νὰ μὴ λερῶση ὅ,τι καθαρότερο εἶχαν καὶ σὲ ἐφημερίδες —ποὺ δὲν λείπουν ἀπὸ κανένα Ἑλληνικὸ σπίτι, ὅσο φτωχὸ κι ἂν εἶναι— καὶ τὸ ἔδωσαν στὰ παιδιά νὰ τὸ θαυμάσουν καὶ νὰ τὸ καϊδέψουν.

Στὸ ἀναμεταξὺ ὄμως ἡ μητέρα εἶχε ἀνάγκη νὰ σηκωθῆ. Ἐξω εἶχε χιόνια καὶ κρῦο γερὸ. Δὲν τόλμησε νὰ βγῆ ἔξω καὶ προτίμησε νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ χῶμα σὲ μιὰ γωνιά τῆς καλύβας. «Δὲν παίρνεις λίγη θράκα ἀπὸ τὸ τζάκι —λέει στὸν ἄνδρα της— νὰ ρίξης ἀπάνω καὶ αὔριο καθαρίζουμε τὸ πάτωμα;» Ἔτσι κι ἔγινε. Ἀλλὰ ὕστερα ἀπὸ λίγα λεπτὰ ἀκούγεται ἀπὸ τὴν ἀκάθαρτη γωνιά σὰν ἕνα νιαούρισμα νεογέννητου.

Ἦταν τὸ δεύτερο δίδυμο, ποὺ βέβαια δὲν τὸ περίμενε κανένας.

Τρομαγμένοι καὶ οἱ τέσσερις ζύγωσαν καὶ τὸ σήκωσαν γιὰ νὰ τὸ τυλίξουν καὶ αὐτὸ σὲ ἐφημερίδες! Ἦταν, βλέπετε, ἀκάθαρτο τὸ κακόμοιρο! Ἀλλὰ δὲν εἶχε οὔτε γρατζουνιὰ καί, ὅσο παράξενο κι ἂν φαίνεται, ἔζησε καὶ μεγάλωσε μέσα στὴν δυστυχία.

